

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 181

trettionionde årgången

20 juli 1996

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Rådets förordning (EG) nr 1404/96 av den 15 juli 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 1973/92 om inrättande av ett finansiellt instrument för miljön (LIFE) 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1405/96 av den 19 juli 1996 om ändring av förordning (EG) nr 1362/96 om leveranser av mjölkprodukter som livsmedelsbistånd 6
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1406/96 av den 19 juli 1996 om införande eller ökning av vissa kvantitativa gemenskapsrestriktioner vid återinförsel till Europeiska gemenskapen av vissa textilprodukter med ursprung i Kina efter passiv förädling i detta land vad gäller 1996 7
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1407/96 av den 19 juli 1996 om fastställande för regleringsåret 1996/97 av det minimipris som skall betalas till producenterna för persikor och av produktionsstödet för persikor i sockerlag och/eller naturlig fruktsaft 10
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1408/96 av den 19 juli 1996 om försäljning till förutfastställt pris av obearbetade torkade fikon från 1995 års skörd till destillationsindustrier 12
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1409/96 av den 19 juli 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 1442/93 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen vad gäller kriterier för tillträde för aktörer av kategori C samt vissa datum som berör förvaltningen av tullkvotordningen 13
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1410/96 av den 19 juli 1996 om ett partiellt återkallande av förordning (EG) nr 3053/95 om ändring av bilagorna I, II, III, V, VI, VII, VIII, IX och XI till rådets förordning (EEG) nr 3030/93 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land 15

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 1411/96 av den 19 juli 1996 om i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter inlämnade under juni 1996 för unga nötkreatur av hankön avsedda för gödning kan godkännas	16
Kommissionens förordning (EG) nr 1412/96 av den 19 juli 1996 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris	17
Kommissionens förordning (EG) nr 1413/96 av den 19 juli 1996 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	20
Kommissionens förordning (EG) nr 1414/96 av den 19 juli 1996 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1110/96 angående import av kalvar som väger högst 80 kg kan godkännas	23
Kommissionens förordning (EG) nr 1415/96 av den 19 juli 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	24

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

96/436/EG:

- * Rådets beslut av den 15 juli 1996 om utnämning av ordförande för Gemenskapens växtsortmyndighet

26

Kommissionen

96/437/EG:

- * Kommissionens beslut av den 18 juli 1996 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av PET-videofilm med ursprung i Republiken Korea

27

96/438/EG:

- * Kommissionens beslut av den 5 juni 1996 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i Romfördraget (IV/34.983 — FENEX)

28

96/439/EG:

- * Kommissionens beslut av den 18 juli 1996 om finansiellt gemenskapsstöd för genomförandet av vissa åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i före detta jugoslaviska republiken Makedonien ⁽¹⁾

37

96/440/EG:

- * Kommissionens beslut av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland ⁽¹⁾

38

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1404/96

av den 15 juli 1996

om ändring av förordning (EEG) nr 1973/92 om inrättande av ett finansiellt instrument för miljön (LIFE)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽³⁾,

enligt förfarandet i fördragets artikel 189c⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

Det finansiella instrumentet för miljön, LIFE, införs stegvis och den första etappen avslutats den 31 december 1995.

I artikel 14 första stycket i förordning (EEG) nr 1973/92⁽⁵⁾ föreskrivs att kommissionen bör lägga fram förslag till anpassningar för förbättringar för den fortsatta verksamheten efter den första etappen.

Med beaktande av det positiva bidrag som LIFE ger när det gäller att uppnå gemenskapens miljöpolitiska mål, bör en andra etapp påbörjas för en fyraårsperiod som skall avslutas den 31 december 1999.

Erfarenheterna av LIFE under den första etappen har påvisat att det är nödvändigt att koncentrera insatserna genom att tydligare ange de verksamhetsområden som kan komma i fråga för ekonomiskt stöd från gemenska-

pen, att förbättra förvaltningsförfarandena och att förtydliga urvals- och utvärderingskriterierna för dessa åtgärder.

Effektiviteten vid och insynen i tillämpningen av LIFE och förfarandena för information till allmänhet och möjliga mottagare av stöd bör förbättras.

Förberedelserna bör gälla främjande av gemensam landöverskridande verksamhet, samarbete och kunskapsöverföring mellan myndigheter (lokala, regionala eller statliga) och/eller icke-statliga organisationer och/eller socioekonomiska aktörer.

Tilläggsprotokollen till Europaavtalen mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och vissa länder i Central- och Östeuropa, å andra sidan, föreskriver att länderna i fråga skall delta i gemenskapsprogram, särskilt på miljöområdet.

Under förutsättning att de först nämnda länderna i Central- och Östeuropa själva bör stå för kostnaderna för sitt deltagande, får gemenskapen, om så är lämpligt, i särskilda fall och i överensstämmelse med gällande regler för Europeiska gemenskapernas allmänna budget samt med relevanta associeringsavtal, besluta att komplettera det aktuella landets bidrag.

När det gäller tredje land som gränsar till Medelhavet eller Östersjön, andra än de länder i Central- och Östeuropa som skrivit under associeringsavtal med Europeiska gemenskapen, finns det behov av att genomföra åtgärder för tekniskt bistånd och praktisk tillämpning.

Ett finansiellt referensbelopp enligt punkt 1 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995 införs i denna förordning för hela programperioden, utan att detta påverkar budgetmyndighetens behörighet enligt fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1973/92 skall ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EGT nr C 184, 18.7.1995, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr C 18, 22.2.1996.

⁽³⁾ EGT nr C 100, 2.4.1996.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 november 1995 (EGT nr C 323, 4.12.1995) och rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 december 1995 (EGT nr C 134, 6.5.1996, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 5 juni 1996 (EGT nr C 181, 24.6.1996).

⁽⁵⁾ EGT nr L 206, 22.7.1992, s. 1.

1. Artiklarna 1 och 2 ersätts med följande:

"Artikel 1

Ett finansiellt instrument för miljön, nedan kallat 'LIFE', inrättas härmed.

Det allmänna målet med LIFE skall vara att bidra till utvecklingen och, om det är lämpligt, till genomförandet av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet.

Artikel 2

Följande verksamhetsområde kan komma ifråga för ekonomiskt stöd inom ramen för LIFE:

1. I gemenskapen:

a) Naturskyddsåtgärder:

åtgärder som definieras i artikel 1 a i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (*), och som är nödvändiga för genomförandet av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (**) och direktiv 92/43/EEG och i synnerhet det europeiska nätet 'Natura 2000'.

b) Andra åtgärder för genomförande av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet:

i) innovations- och demonstrationsåtgärder för att främja en hållbar utveckling inom industriell verksamhet,

ii) sådana åtgärder för lokala myndigheter som gäller demonstration, stimulans och tekniskt bistånd för att främja införlivandet av miljöhänsyn när markanvändning utvecklas och planeras i syfte att gynna en hållbar utveckling, och

iii) förberedande åtgärder för att bidra till genomförandet av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet, särskilt när det gäller

— skydd och rationell förvaltning av kustområden, av vattendrag som mynnar i dessa områden och av eventuella våtmarker i anslutning till dem, samt hållbar förvaltning av dessa områden och vattendrag,

— minskning av avfall, särskilt giftigt och farligt avfall,

— förvaltning och skydd av vattentillgångar, inbegripet rening av avloppsvatten och förorenat vatten, och

— luftförorening, förorening och troposfärisk ozon.

2. När det gäller tredje land som gränsar till Medelhavet eller Östersjön, andra än de länder i Central-

och Östeuropa som skrivit under associeringsavtal med Europeiska gemenskapen:

a) Tekniskt bistånd för skapande av nödvändiga administrativa strukturer på miljöområdet och för utveckling av miljöpolitik och åtgärdsprogram.

b) Bevarande eller återupprättande av habitat som ur naturskyddssynpunkt är viktiga för att skydda hotade arter i florin och faunan.

c) Demonstrationsåtgärder att främja en hållbar utveckling.

3. Kompletterande åtgärder för att övervaka, utvärdera och främja åtgärder som vidtagits under första etappen enligt punkterna 1 och 2 samt spridning av information som samt erfarenheter och resultat av sådana åtgärder.

(*) EGT nr L 206, 22.7.1992, s. 7.

(**) EGT nr L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/24/EG (EGT nr L 164, 30.6.1994, s. 9)."

2. Artikel 3 skall utgå.

3. Artiklarna 7 och 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

1. LIFE skall genomföras etappvis. Den andra etappen skall inledas den 1 januari 1996 och vara genomförd den 31 december 1999.

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av den andra etappen under perioden 1996 till 1999 skall vara 450 miljoner ecu.

Det årliga anslaget skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

2. För de följande perioderna för genomförande av LIFE skall referensbeloppet ligga inom gemenskapens gällande ekonomiska ramar.

3. Rådet skall före 31 december 1997 på grundval av en rapport som kommissionen skall överlämna före den 30 september 1997 granska referensbeloppet för ett eventuellt ändra det i enlighet med förfarandena enligt fördraget, inom ramen för budgetplanen och med beaktande av mottagna ansökningar.

Artikel 8

1. De belopp som gemenskapen skall tilldela vart och ett av de verksamhetsområden som avses i artikel 2 skall vara följande:

a) 46 % för åtgärder enligt artikel 2.1.a,

b) 46 % för åtgärder enligt artikel 2.1.b, av vilka högst 12 % får tilldelas åtgärder enligt artikel 2.1.b iii,

c) 5 % för åtgärder enligt artikel 2.2,

d) 3 % för åtgärder enligt artikel 2.3.

2. Satsen på gemenskapens ekonomiska stöd för åtgärder som avses i artiklarna 2.1, 2.2.b och 2.2.c skall högst uppgå till 50 % av de kostnader för vilka bidrag kan utgå.

Denna sats skall dock i undantagsfall uppgå till

- högst 30 % av kostnaderna för åtgärder som förväntas medföra betydande intäker. I så fall skall stödmottagarens bidrag till finansieringen vara minst lika stort som gemenskapens stöd, och
- högst 75 % av kostnaderna för åtgärder i Europeiska unionen som gäller naturliga livsmiljöer eller prioriterade arter enligt direktiv 92/43/EEG eller sådana fågelarter som hänvisas till i direktiv 79/409/EEG och som är utrotningshotade.

3. Satsen på gemenskapens ekonomiska stöd till åtgärder för tekniskt bistånd enligt artikel 2.2.a och för kompletterande åtgärder enligt artikel 2.3 skall uppgå till högst 100 % av kostnaderna för dessa åtgärder."

4. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

1. Förslag till åtgärder som skall finansieras skall av medlemsstaterna lämnas till kommissionen. När det gäller åtgärder i vilka mer än en medlemsstat deltar, skall förslaget lämnas in av den medlemsstat där den samordnande myndigheten eller det samordnande organet finns.

Ansökningar skall lämnas in till kommissionen före den 31 januari. Kommissionen skall fatta beslut i fråga om ansökningarna före den 31 juli.

2. Kommissionen kan emellertid, genom ett meddelande som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, anmoda juridiska eller fysiska personer som är etablerade i gemenskapen att lämna in ansökningar om stöd för åtgärder som är av särskilt intresse för gemenskapen.

3. Ansökningar från tredje land skall överlämnas till kommissionen av de berörda nationella myndigheterna.

4. Kommissionen skall till medlemsstaterna överlämna en sammanfattning av de huvudsakliga punk-

terna och innehållet i de förslag som mottagits i intresseanmälningar och ansökningar från tredje land. Den skall på begäran ställa originalhandlingarna till medlemsstaternas förfogande så att dessa kan ta del av innehållet.

5. Åtgärder enligt artikel 2.1.a och kompletterande åtgärder till dessa skall behandlas enligt förfarandet i artikel 21 i direktiv 92/43/EEG. Andra åtgärder inom ramen för LIFE skall godkännas i överensstämmelse med förfarandet i artikel 13 i denna förordning. Kommissionen skall informera de kommittéer som nämns i artikel 21 i direktiv 92/43/EEG och artikel 13 i denna förordning om tillämpningen av kriterier och prioriteringar som anges i artikel 9a.

De åtgärder som godkänns skall

- i fråga om åtgärder som skall företas i gemenskapen, leda till ett rambeslut från kommissionen riktat till medlemsstaterna om förslag som godkänts och till särbeslut riktade till stödmottagare om särskilda åtgärder, och
- i fråga om åtgärder som skall företas i tredje land, leda till ett kontrakt eller avtal om parternas rättigheter och skyldigheter, i enlighet med vad som överenskommits med de stödmottagare som ansvarar för genomförandet av åtgärderna.

6. Det ekonomiska stödets storlek, bestämmelser om finansiering och kontroller samt alla de tekniska villkor som måste vara uppfyllda för att stödet skall kunna ges skall bestämmas på grundval av den godkända åtgärdens art och utformning och skall fastställas antingen i kommissionsbeslutet eller i det kontrakt eller avtal som sluts med stödmottagarna."

5. Följande artiklar skall införas:

"Artikel 9a

1. De föreslagna åtgärderna enligt artikel 2 skall följa bestämmelserna i fördraget och gemenskapslagstiftningen samt uppfylla följande kriterier:

a) Allmänna kriterier för åtgärder i Europeiska gemenskapen:

- åtgärderna skall vara av gemenskapsintresse och på ett betydande sätt bidra till genomförandet av gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet,
- de skall utföras av tekniskt och finansiellt tillförlitliga deltagare,
- de skall vara genomförbara i fråga om tekniska förslag, administration (tidtabell, budget) och kostnadseffektivitet,

- bidrag till ett tillvägagångssätt som omfattar flera länder kan utgöra ett tilläggs-kriterium om ett sådant kan antas vara mer effektivt i fråga om genomförbarhet, följdriktighet och kostnader i jämförelse med ett nationellt tillvägagångssätt.

b) Särskilda kriterier för åtgärder i gemenskapen:

i) Vad gäller naturskyddsåtgärder som anges i artikel 2.1.a skall dessa vara inriktade på

- de områden som en medlemsstat föreslår enligt artikel 4 i direktiv 92/43/EEG,
- områden klassificerade enligt artikel 4 i direktiv 79/409/EEG, eller
- arter nämnda i bilagorna II och IV till direktiv 92/43/EEG eller i bilaga I i direktiv 70/409/EEG.

ii) Åtgärder som gäller industriell verksamhet skall uppfylla lämpliga kriterier bland de följande:

- tillhandahålla lösningar på ett problem som mycket ofta uppstår inom gemenskapen eller är till stort bekymmer för vissa medlemsstater,
- vara tekniskt nyskapande och medföra framsteg,
- fungera som exempel och medföra framsteg jämfört med rådande läge,
- främja en mer omfattande tillämpning av praxis och teknik som bidrar till miljövard,
- syfta till utveckling och överföring av kunskap som kan användas identiska eller liknande situationer,
- från miljösynpunkt kunna vara tillfredsställande när det gäller kostnadseffektivitet.

iii) Åtgärder till förmån för lokala myndigheter skall uppfylla lämpliga kriterier bland de följande:

- tillhandahålla lösningar på ett problem som mycket ofta uppstår inom gemenskapen eller är till stort bekymmer för vissa medlemsstater,
- påvisa att de planerade åtgärderna är nyskapande genom den tillämpade metoden,
- fungera som exempel och medföra framsteg jämfört med rådande läge,

- främja samarbete på miljöområdet.

iv) Förberedande åtgärder bör vara förberedande för åtgärder av mer strukturell natur.

c) Kriterier för åtgärder som skall genomföras i tredje land skall

- vara av intresse för gemenskapen, särskilt deras bidrag till genomförandet av regionala och internationella riktlinjer och överenskommelser,
- bidra till genomförandet av ett tillvägagångssätt som främjar en hållbar utveckling på internationell, nationell eller regional nivå,
- medföra lösningar på miljöproblem som är omfattande i regionen och den berörda sektorn,
- öka gränsöverskridande, landöverskridande och regionalt samarbete,
- säkerställa genomförbarhet i fråga om tekniska förslag, administration (tidtabell, budget) och kostnadseffektivitet,
- utföras av tekniskt och finansiellt tillförlitliga deltagare.

2. Ansökningar enligt artikel 2.1.b i och ii som inte uppfyller de ifrågasvarande särskilda kriterierna i 1.b ii och iii, skall inte beaktas när bidrag inom ramen för LIFE beviljas.

Artikel 9b

I fråga om ansökningar som gäller åtgärder som avses i artikel 2.1.b i, ii och iii skall följande kostnader anses som icke berättigande för bidrag:

- kostnader för studier som inte uttryckligen är riktade mot de mål som eftersträvas genom de finansiella åtgärderna,
- kostnader för omfattande infrastrukturinvesteringar eller strukturella investeringar som inte är nyskapande,
- kostnader för forskning och teknisk utveckling,
- kostnader för verksamhet som redan bekräftas i industriell skala."

6. Artikel 10.1 skall ersättas med följande:

"1. För att säkerställa ett tillfredsställande resultat beträffande åtgärder som genomförs av mottagare av gemenskapens ekonomiska stöd skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att

- kontrollera att åtgärder som finansieras av gemenskapen blir korrekt genomförda i enlighet med bestämmelserna i denna förordning,

- förebygga och vidta åtgärder mot oegentligheter,
- kräva återbetalning av belopp som orättmätigt mottagits till följd av missbruk eller försumlighet.”

7. Artikel 11.1 skall ersättas med följande:

”1. Kommissionen kan minska, hålla inne eller kräva återbetalning av det ekonomiska stöd som beviljats för en åtgärd om oegentligheter konstateras, inbegripet underlåtenhet att följa bestämmelserna i denna förordning, eller om det visar sig att åtgärden undergått en väsentlig förändring i strid mot sin karaktär eller mot villkoren för genomförandet, utan att kommissionens godkännande har sökts.”

8. Artikel 12.1 skall ersättas med följande:

”1. Kommissionen kan säkerställa en effektiv kontroll av genomförandet av gemenskapsfinansierade åtgärder, inbegripet kontroll av att bestämmelserna i denna förordning följs. Kontrollen skall göras på grundval av rapporter som utarbetas i enlighet med de förfaranden som kommissionen och stödmottagaren enats om, och skall även omfatta stickprov.”

9. Följande artikel skall införas:

”Artikel 13a

Instrumentet LIFE skall vara öppet för de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som avses i de tilläggsprotokoll i associeringsavtalen som gäller deltagande i gemenskapsprogram (som skall ingås eller har ingåtts) med dessa länder, på grundval av tilläggsanslag.”

10. Artikel 14 skall ersättas med följande:

”Artikel 14

Senast den 31 december 1998 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och om användningen av anslagen och föreslå anpassningar med sikte på det fortsatta genomförandet efter den andra etappen.

Rådet skall i enlighet med fördraget besluta om genomförandet av den tredje etappen från och med den 1 januari 2000.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1996.

På rådets vägnar

D. SPRING

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1405/96

av den 19 juli 1996

om ändring av förordning (EG) nr 1362/96 om leveranser av mjölkprodukter som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3972/86 av den 22 december 1986 om politiken för livsmedelsbistånd och administreringen av det⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1292/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.1 c i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1362/96⁽³⁾ utfärdades en anbudsinfordran för leverans av 1 215 ton mjölkpulver som livsmedelsbistånd. Några av de villkor som anges i bilagan till den förordningen bör ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 1362/96 skall fotnot ^(*) och ^(*) i bilagan ersättas med följande:

^(*) Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall till mottagaren eller dennes representant överlämna följande dokument vid leveransen:

— Sundhetscertifikat.

— Ett veterinärintyg, utfärdat av ett officiellt organ, i vilket intygas att produkten framställts av pastöriserad mjölk från friska djur, under utmärkta sanitära förhållanden som kontrolleras av kvalificerad teknisk personal och att det i det område där den obehandlade mjölken producerats inte har konstaterats mul- och klövsjuka eller andra anmälningspliktiga infektiösa eller smittsamma sjukdomar under de sista tolv månaderna före bearbetningen.

— Partierna A och B: Veterinärintyget skall ange ultravärmebehandlingsens temperatur och varaktighet (UHT: 120 °C/60" eller 140 °C/25"), temperaturen och tiden för behandling i spraytorkningstornet samt sista förbrukningsdag.

^(*) Placeras i 20-fotscontainrar. Containrarna skall kunna disponeras utan avgift i minst 15 dagar."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 370, 30.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 175, 13.7.1996, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1406/96

av den 19 juli 1996

om införande eller ökning av vissa kvantitativa gemenskapsrestriktioner vid återinförsel till Europeiska gemenskapen av vissa textilprodukter med ursprung i Kina efter passiv förädling i detta land vad gäller 1996

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 941/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 2 och 3.3 i bilaga VII jämförd med artikel 17 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 2 i bilaga VII till förordning (EEG) nr 3030/93 anges enligt vilka villkor kvantitativa restriktioner får införas vid återinförsel i Europeiska gemenskapen av vissa textilprodukter efter passiv förädling i vissa tredje länder.

I artikel 2 i bilaga VII till förordning (EEG) nr 3030/93 fastställs att kvantitativa restriktioner kan införas vid återinförsel av textilprodukter som omfattas av de kvantitativa restriktioner som anges i artikel 2 i den förordningen.

Vissa medlemsstater har lämnat en begäran till Europeiska kommissionen om införande av kvantitativa restriktioner vid återinförsel till Europeiska gemenskapen av vissa textilprodukter (kategorierna 159 och 161) med ursprung i Kina efter passiv förädling i detta land vad gäller 1996. Direktimport av textilprodukter som hänförs sig till kategorierna 159 och 161 skall omfatta av de kvantitativa restriktioner som anges i artikel 2 i förordning (EEG) nr 3030/93.

I artikel 3.3 i bilaga VII till förordning (EEG) nr 3030/93 fastställs att gällande kvantitativa restriktioner av detta slag kan tillämpas vid behov.

Den gällande kvantitativa restriktion som är tillämplig på återinförsel till Europeiska gemenskapen av textilprodukter som hänförs sig till kategori 13 med ursprung i Kina efter passiv förädling i detta land har visat sig vara otillräcklig i förhållande till de ansökningar om förhandstillstånd som inlämnats av gemenskapsaktörer. Direktimporten av textilprodukter som hänförs sig till kategori 13 omfattas av de kvantitativa restriktioner som fastställs i artikel 2 i förordning (EEG) nr 3030/93.

Följaktligen är det lämpligt att införa kvantitativa restriktioner som närmare anges i bilaga I till denna förordning

vid återinförsel till Europeiska gemenskapen av vissa textilprodukter (kategorierna 159 och 161) med ursprung i Kina efter passiv förädling i detta land vad gäller 1996.

Det är även lämpligt att möjliggöra ytterligare återinförsel utöver den gällande kvantitativa restriktionen som är tillämplig på återinförsel till Europeiska gemenskapen av produkter som hänförs sig till kategori 13 med ursprung i Kina efter passiv förädling i detta land vad gäller 1996.

Bestämmelserna om förfarandet för ekonomisk passiv förädling vilka gemenskapslagstiftningen bör vara tillämpliga på återinförsel av produkter för vilka kvantitativa restriktioner fastställts eller ökats i enlighet med denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Textilkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Återinförsel till Europeiska gemenskapen av textilprodukter som hänförs sig till kategorierna 159 och 161 med ursprung i Kina, vilka närmare anges i bilaga I till denna förordning, efter passiv förädling i detta land skall vad gäller 1996 omfattas av de kvantitativa restriktioner som fastställs i bilaga I, vilka skall förvaltas i enlighet med bestämmelserna i gemenskapsförordningarna om ekonomisk passiv förädling.

2. De ytterligare kvantiteter som anges i bilaga II till denna förordning kan importeras till gemenskapen vad gäller 1996 utöver den kvantitativa restriktion som anges i bilagan till protokoll E till avtalet mellan gemenskapen och Kina om handel med textilprodukter⁽³⁾ som är tillämplig på återinförsel till gemenskapen av textilprodukter med ursprung i Kina som hänförs sig till kategori 13 efter passiv förädling i detta land. Dessa ytterligare kvantiteter skall förvaltas i enlighet med bestämmelserna i gemenskapsförordningarna om ekonomisk passiv förädling.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT nr L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 128, 29.5.1996, s. 15.

⁽³⁾ EGT nr L 81, 30.3.1996, s. 318.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

BILAGA I

DE KVANTITATIVA RESTRIKTIONER SOM AVSES I ARTIKEL 1.1

Kategori	KN-nr	Varubeskrivning	Tredje land	Enhet	Kvantitativa restriktioner 1996
159	6204 49 10	Kjolar, skjortor, skjortblusar, dock ej av trikå, natursilke eller avfall av natursilke	Kina	ton	8
	6206 10 00				
	6214 10 00	Sjalar, skärp, scarfar, halsdukar, mantiljer, slöjor och liknande varor, dock ej av trikå, natursilke eller avfall av natursilke			
	6215 10 00	Slipsar, flugor och kravatter av natursilke eller avfall av natursilke			
161	6201 19 00	Kläder, dock ej av trikå, som inte ingår i kategorierna 1 till 123 och kategori 159	Kina	ton	15
	6201 99 00				
	6202 19 00				
	6202 99 00				
	6203 19 90				
	6203 29 90				
	6203 39 90				
	6203 49 90				
	6204 19 90				
	6204 29 90				
	6204 39 90				
	6204 49 90				
	6204 59 90				
	6204 69 90				
	6205 90 10				
	6205 90 90				
	6206 90 10				
	6206 90 90				
	ex 6211 20 00				
	6211 39 00				
	6211 49 00				

BILAGA II

DE KVANTITATIVA RESTRIKTIONER SOM AVSES I ARTIKEL 1.2

Kategori	KN-nr	Varubeskrivning	Tredje land	Enhet	Ytterligare mängder 1996
13	6107 11 00 6107 12 00 6107 19 00 6108 21 00 6108 22 00 6108 29 00	Underbyxor och kalsonger för män eller pojkar, trosor och underbyxor för kvinnor eller flickor, av trikå, ull, bomull eller syntetfiber	Kina	1 000 stycken	250

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1407/96

av den 19 juli 1996

om fastställande för regleringsåret 1996/97 av det minimipris som skall betalas till producenterna för persikor och av produktionsstödet för persikor i sockerlag och/eller naturlig fruktsaft

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 426/86 av den 24 februari 1986 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2314/95⁽²⁾, särskilt artiklarna 4.4 och 5.5 i denna,

med beaktande av följande:

I rådets förordning (EEG) nr 1206/90⁽³⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2202/90⁽⁴⁾, fastställs allmänna bestämmelser om systemet med produktionsstöd för bearbetade frukter och grönsaker.

Enligt artikel 4.1 förordning (EEG) nr 426/86 skall det minimipris som skall betalas till producenterna fastställas på grundval av det minimipris som gällde under föregående regleringsår, utvecklingen av baspriserna inom frukt- och grönsakssektorn och nödvändigheten av att säkerställa en normal avsättning för färska produkter för de olika användningsområdena, inbegripet leveranser till bearbetningsindustrin.

I artikel 5 i förordning (EEG) nr 426/86 fastställs kriterierna för fastställande av produktionsstödet. Hänsyn skall tas i första hand till det stöd som fastställts för föregående regleringsår, justerat med hänsyn till förändringar i det minimipris som skall betalas till producenterna och skillnaden mellan råvarupriserna inom gemenskapen och i de viktigaste konkurrerande tredje länderna.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1996/97 fastställs

- a) det minimipris som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 426/86 och som skall betalas till producenterna för persikor, och
- b) det produktionsstöd som avses i artikel 5 i samma förordning för persikor i sockerlag och/eller naturlig fruktsaft

i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Om bearbetningen äger rum utanför den medlemsstat där produkterna har odlats, skall denna medlemsstat hos den medlemsstat som betalar ut produktionsstödet styrka att minimipriset har betalats till producenten.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 49, 27.2.1986, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 233, 30.9.1995, s. 69.

⁽³⁾ EGT nr L 119, 11.5.1990, s. 74.

⁽⁴⁾ EGT nr L 201, 31.7.1990, s. 4.

*BILAGA***Minimipris som skall betalas till producenterna**

Produkt	ecu/100 kg netto, fritt producent
Persikor avsedda för framställning av persikor i sockerlag och/eller naturlig fruktsaft	27,301

Produktionsstöd

Produkt	ecu/100 kg netto
Persikor i sockerlag och/eller naturlig fruktsaft	8,663

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1408/96

av den 19 juli 1996

om försäljning till förutfastställt pris av obearbetade torkade fikon från 1995 års skörd till destillationsindustrier

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1206/90 av den 7 maj 1990 om allmänna bestämmelser för systemet med produktionsstöd för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2202/90⁽²⁾, särskilt artikel 6.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1707/85 av den 21 juni 1985 om lagringsorganens försäljning av obearbetade torkade fikon för framställning av alkohol⁽³⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 6.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 626/85 av den 12 mars 1985 om lagringsorganens uppköp, försäljning och lagring av obearbetade torkade druvor och fikon⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1363/95⁽⁵⁾, fastställs att produkter avsedda för särskilda användningsområden skall säljas till förutfastställda priser eller priser som fastställs genom anbudsinfordran.

I förordning (EEG) nr 1707/85 fastställs att obearbetade torkade fikon får säljas till ett förutfastställt pris till destillationsindustrier.

Det grekiska lagringsorganet ligger inne med ungefär 400 ton obearbetade torkade fikon från 1995 års skörd. Dessa produkter bör erbjudas destillationsindustrierna.

Försäljningspriset bör fastställas på ett sådant sätt att störningar på gemenskapens marknad för alkohol och alkoholhaltiga drycker undviks.

Storleken på den bearbetningsgaranti som avses i artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 1707/85 bör fastställas med

hänsyn tagen till skillnaden mellan det normala marknadspriset för torkade fikon och det försäljningspris som fastställs i denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det grekiska lagringsorganet skall ansvara för försäljningen av obearbetade torkade fikon från 1995 års skörd till destillationsindustrier i enlighet med bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 626/85 och (EEG) nr 1707/85 till ett pris av 4 ecu/100 kg netto.

2. Den bearbetningsgaranti som avses i artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 1707/85 fastställs till 15 ecu/100 kg netto.

Artikel 2

1. Ansökningar om köp skall lämnas till det grekiska lagringsorganet Sykiki på huvudkontoret för YDAGEP, Acharnon Street 241, Aten, Grekland, för produkter som detta organ ligger inne med.

2. Uppgifter beträffande kvantiteter och lagringslokaler för produkterna kan erhållas från det grekiska lagringsorganet Sykiki, Kritis Street 13, Kalamata, Grekland.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 119, 11.5.1990, s. 74.

⁽²⁾ EGT nr L 201, 31.7.1990, s. 4.

⁽³⁾ EGT nr L 163, 22.6.1985, s. 38.

⁽⁴⁾ EGT nr L 72, 13.3.1985, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT nr L 132, 16.6.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1409/96

av den 19 juli 1996

om ändring av förordning (EEG) nr 1442/93 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen vad gäller kriterier för tillträde för aktörer av kategori C samt vissa datum som berör förvaltningen av tullkvotordningen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 3.5 i kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 875/96⁽⁴⁾, föreskrivs de kriterier som aktörer skall uppfylla för att få registreras i kategori C och för att få en årlig tilldelning från tullkvoten. Erfarenheten från flera års tillämpning av ordningen föranleder en skärpning av kriterierna för tillträde och ett förtydligande av den kontroll som skall genomföras av de behöriga nationella myndigheterna för att förbättra förvaltningen av den del av tullkvoten som tilldelas denna kategori av aktörer. Därför bör, för det första, den minimitid för ekonomisk verksamhet som krävs före inlämnande av ansökan om årlig tilldelning förlängas och utnyttjandet av bulvaner undvikas. För det andra är det nödvändigt att markera att aktören skall kunna lägga fram godtagbara bevis, i fall då det är tveksamt om de uppställda kriterierna uppfylls, för att ansökan om registrering skall kunna behandlas och att en årlig kvantitet skall kunna tilldelas.

Påföljder för förseelser mot vissa skyldigheter enligt denna förordning, bl.a. mot förbudet för en och samma aktör att lämna in flera ansökningar om tilldelning, bör preciseras.

I artikel 6 i förordning (EEG) nr 1442/93 fastställs den tidsfrist inom vilken de nationella myndigheterna skall meddela var och en av aktörerna av kategorierna A och B den kvantitet de har tilldelats inom tullkvoten under ett visst år. För att göra det möjligt för de behöriga nationella myndigheterna att på bästa sätt genomföra nödvändig granskning och kontroll samt för att underlätta de ömsesidiga kontakterna med kommissionen bör denna tidsfrist

för meddelande av kvantiteter som tilldelats aktörerna senareläggas.

Förvaltningsskommittén för bananer har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1442/93 ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 skall punkt 5 ändras på följande sätt:

a) I första stycket skall ordalydelsen i första meningen "sedan minst ett år från dagen för inlämnande av ansökan om årlig tilldelning" ersättas med "sedan minst två år från dagen för inlämnande av ansökan om årlig tilldelning".

b) Tredje stycket skall ersättas med följande text:

"En aktör kan endast lämna in en ansökan om årlig tilldelning i endast en valfri medlemsstat. Underlåtelse att respektera detta krav leder till att samtliga av aktören inlämnade ansökningar om tilldelning lämnas utan åtgärd och att eventuellt erhållen registrering upphör att gälla."

c) Följande skall införas som ett fjärde stycke:

"Medlemsstaterna skall kontrollera efterlevnaden av föreskrifterna enligt denna punkt. De skall särskilt förvisa sig om att berörda aktörer bedriver kommersiell verksamhet för egen räkning, som en autonom ekonomisk enhet, med avseende på ledning, personal och funktion. Om det finns tecken som tyder att dessa särskilda föreskrifter inte respekteras, skall den behöriga nationella myndigheten kräva att den berörda aktören lägger fram lämpliga bevis som myndigheten bedömer som tillfredsställande för att ansökan om årlig tilldelning skall kunna behandlas."

2. I artikel 6 skall andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna skall fastställa denna kvantitet för varje inregistrerad aktör av kategorierna A och B och skall meddela dessa härom senast den 1 november."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr L 142, 12.6.1993, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT nr L 118, 15.5.1996, s. 14.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1410/96

av den 19 juli 1996

om ett partiellt återkallande av förordning (EG) nr 3053/95 om ändring av bilagorna I, II, III, V, VI, VII, VIII, IX och XI till rådets förordning (EEG) nr 3030/93 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 941/96⁽²⁾, särskilt artikel 19 i kombination med artikel 17 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 1 femte respektive sjätte stycket i förordning (EG) nr 3053/95⁽³⁾ ändrade och upphävde kommissionen bilagorna VI och VIa till förordning (EEG) nr 3030/93. Denna ändring antogs vid en tidpunkt då, enligt artikel 19 i förordning (EEG) nr 3030/93, kommissionen inte hade befogenhet att göra detta, eftersom rådet ännu inte hade beslutat att avsluta eller tillfälligt tillämpa de arrangemang som förhandlats fram av kommissionen med Indien och Pakistan vad avser tillträde till marknaden. Förordning (EG) nr 3053/95 innehåller följaktligen en formell felaktighet som rättfärdigar åtminstone ett partiellt återkallande eller upphävande. Enligt domstolens rättspraxis, särskilt som den fastställs i domstolens dom av den 20 juni 1991 i mål C-248/89, *Cargill mot kommissionen* Rec. s. I-2987, får en lagstridig rättsakt återkallas endast om det sker inom rimlig tid och med beaktande av det rättsliga förtroende som antagandet av denna rättsakt har gett upphov till. Med tillämpning av dessa principer bör följaktligen de rättigheter som förordning (EG) nr 3053/95 gett upphov till bevaras mellan den 1 januari 1995 och dagen för denna förordnings ikraftträdande för de målgrupper som avses, särskilt ekonomiska aktörer

som deltar i handeln med textilier. Det bör emellertid även understrykas att detta återkallande inte får tolkas som ett intrång i eller avvikelse från det som föreskrivs i artikel 20 i förordning (EEG) nr 3030/93 enligt vilken nämnda förordning, inbegripet bilagorna till denna, "skall inte på något sätt utgöra ett undantag från bestämmelserna i de bilaterala avtal, protokoll eller arrangemang om textilhandel som gemenskapen har slutit med de tredje länder som anges i bilaga II eller från bestämmelserna i AKT vad avser de WTO-medlemmar som anges i bilaga XI, vilka skall ha företräde vid varje fall av konflikt."

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Textilkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förordning (EG) nr 3053/95 upphävs härmed med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 1995 vad avser det som genom artikel 1 femte och sjätte stycket har ändrats eller upphävts i bilagorna VI och VIa till förordning (EEG) nr 3030/93.

2. Det partiella återkallandet av förordning (EG) nr 3053/95, som anges i punkt 1, påverkar inte de rättigheter som antagandet av den har gett upphov till för de målgrupper som avses mellan den 1 januari 1995 och dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 128, 29.5.1996, s. 15.

⁽³⁾ EGT nr L 323, 30.12.1995, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1411/96

av den 19 juli 1996

om i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter inlämnade under juni 1996 för unga nötkreatur av hankön avsedda för gödning kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1119/96 av den 21 juni 1996, om inrättande och förvaltning av en tullkvot för import av unga handjur av nötkreatur avsedda för gödning (1 juli 1996 – 30 juni 1997)⁽¹⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 1119/96, artikel 1.1 i denna, fastställs det antal unga nötkreatur av hankön som kan importeras enligt särskilda villkor under perioden 1996/97. Ansök-

ningar om importrättigheter medför utfärdande av licenser i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Alla ansökningar om importrättigheter som lämnats in i alla andra medlemsstater utom Italien och Grekland i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1119/96 skall beviljas för 0,637 % av de begärda kvantiteterna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 149, 22.6.1996, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1412/96

av den 19 juli 1996

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1418/76 av den 21 juni 1976 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3072/95⁽²⁾, särskilt artikel 14.3 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 14 i förordning (EEG) nr 1418/76 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 14.4 i förordning (EEG) nr 1418/76 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden.

Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 10 000 ton ris till vissa bestämmelseorter. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1029/96⁽⁴⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽⁵⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

I artikel 14.5 i förordning (EEG) nr 1418/76 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95⁽⁷⁾, förbjuds handel mellan gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud omfattar inte vissa förhållanden som utförligt anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i samma förordning och i rådets förordning (EG) nr 462/96⁽⁸⁾. Detta faktum bör beaktas när exportbidragen fastställs.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1418/76, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 juli 1996.

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.
⁽²⁾ EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.
⁽³⁾ EGT nr L 117, 24.5.1995, s. 2.
⁽⁴⁾ EGT nr L 137, 8.6.1996, s. 1.
⁽⁵⁾ EGT nr L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁶⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.
⁽⁷⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.
⁽⁸⁾ EGT nr L 65, 15.3.1996, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 juli 1996 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris

(ecu/ton)			(ecu/ton)		
Produktnummer	Bestämmelse land (1)	Bidragsbelopp (2)	Produktnummer	Bestämmelse land (1)	Bidragsbelopp (2)
1006 20 11 000	01	243,00	1006 30 67 100	01	304,00 (3)
1006 20 13 000	01	243,00		02	310,00 (3)
1006 20 15 000	01	243,00		03	315,00 (3)
1006 20 17 000	—	—		04	304,00 (3)
1006 20 92 000	01	243,00	1006 30 67 900	01	304,00 (3)
1006 20 94 000	01	243,00		02	310,00 (3)
1006 20 96 000	01	243,00		03	315,00 (3)
1006 20 98 000	—	—		04	304,00 (3)
1006 30 21 000	01	243,00	1006 30 92 100	01	304,00
1006 30 23 000	01	243,00		02	310,00
1006 30 25 000	01	243,00		03	315,00
1006 30 27 000	—	—		04	304,00
1006 30 42 000	01	243,00	1006 30 92 900	01	304,00
1006 30 44 000	01	243,00		02	310,00 (3)
1006 30 46 000	01	243,00		03	315,00 (3)
1006 30 48 000	—	—		04	304,00
1006 30 61 100	01	304,00	1006 30 94 100	01	304,00
	02	310,00		02	310,00
	03	315,00		03	315,00
	04	304,00		04	304,00
1006 30 61 900	01	304,00	1006 30 94 900	01	304,00
	02	310,00 (3)		02	310,00 (3)
	03	315,00 (3)		03	315,00 (3)
	04	304,00		04	304,00
1006 30 63 100	01	304,00	1006 30 96 100	01	304,00
	02	310,00		02	310,00
	03	315,00		03	315,00
	04	304,00		04	304,00
1006 30 63 900	01	304,00	1006 30 96 900	01	304,00
	02	310,00 (3)		02	310,00 (3)
	03	315,00 (3)		03	315,00 (3)
	04	304,00		04	304,00
1006 30 65 100	01	304,00	1006 30 98 100	01	304,00 (3)
	02	310,00		02	310,00 (3)
	03	315,00		03	315,00 (3)
	04	304,00		04	304,00 (3)
1006 30 65 900	01	304,00	1006 30 98 900	01	304,00 (3)
	02	310,00 (3)		02	310,00 (3)
	03	315,00 (3)		03	315,00 (3)
	04	304,00		04	304,00 (3)
			1006 40 00 000	—	—

(1) Följande bestämmelse länder:

01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.

02 Zonerna I—III och VI, Ceuta och Melilla.

03 Zonerna IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.

04 Bestämmelse länder angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.

(2) Exportbidraget för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får endast beviljas om villkoren i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 och förordning (EG) nr 462/96 är uppfyllda.

(3) Exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som föreskrivs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av 10 000 ton ris.

Obs.: Zonerna är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1413/96
av den 19 juli 1996
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 1366/96⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1400/96⁽⁵⁾.

I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under

den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 ecu/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 1366/96.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till den ändrade förordningen (EG) nr 1366/96 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT nr L 177, 16.7.1996, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT nr L 180, 19.7.1996, s. 11.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton)	Tull på import som sker havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton)
1001 10 00	Durumvete ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	2,63	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	2,63	0,00
	av medelhög kvalitet	18,82	8,82
	av låg kvalitet	39,38	29,38
1002 00 00	Råg	46,09	36,09
1003 00 10	Korn, för utsäde	46,09	36,09
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	46,09	36,09
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	40,27	30,27
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	40,27	30,27
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	60,20	50,20

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 ecu/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar (perioden 15.7.1996 – 18.7.1996):

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	152,31	151,42	141,67	122,33	179,15 ⁽¹⁾	130,76 ⁽¹⁾
Tillägg för golfen (ecu/ton)	—	15,24	3,63	37,02	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	21,80	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen — Rotterdam: 9,24 ecu/ton, Stora sjöarna — Rotterdam: 17,89 ecu/ton.

3. Tillskott (artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 ecu/ton).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1414/96

av den 19 juli 1996

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1110/96 angående import av kalvar som väger högst 80 kg kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1110/96 av den 20 juni 1996 om fastställande för andra halvåret 1995 av förvaltningsbestämmelser för importen av vissa nötkreatur⁽¹⁾, särskilt artikel 5.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1110/96 föreskrivs att de kvantiteter som skall reserveras för de så kallade traditionella importörerna skall fördelas i förhållande till importen till full importavgift under åren 1993, 1994 och 1995.

I fråga om de aktörer som avses i artikel 2.2 b i den förordningen skall fördelningen av de kvantiteter som är tillgängliga för dem ske i förhållande till vilka kvantiteter som har begärts. Eftersom de begärda kvantiteterna över-

stiger de tillgängliga finns det anledning att fastställa en enhetlig procentsats för nedsättning av kvantiteterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varje ansökan om importrättigheter för levande nötkreatur som väger högst 80 kg skall beviljas upp till följande kvantiteter.

- a) 5,3755 % av de kvantiteter som importerats under åren 1993, 1994 och 1995 för de importörer som anges i artikel 2.2 a i förordning (EG) nr 1110/96.
- b) 0,1552 % av de kvantiteter som begärts av de aktörer som anges i artikel 2.2 b i förordning (EG) nr 1110/96.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 21.6.1996, s. 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1415/96

av den 19 juli 1996

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2933/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 307, 20.12.1995, s. 21.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 juli 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)			(ecu/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 35	052	73,4	0808 20 51	508	113,5
	060	80,2		512	87,6
	064	70,8		524	100,3
	066	60,3		528	95,7
	068	80,3		624	86,5
	204	86,8		728	107,3
	208	44,0		800	78,0
	212	97,5		804	94,3
	624	95,8		999	87,7
	999	76,6		039	104,1
ex 0707 00 25	052	62,4	0809 10 40	052	138,2
	053	156,2		064	72,5
	060	61,0		388	96,8
	066	53,8		400	70,4
	068	69,1		512	80,5
	204	144,3		528	132,9
	624	87,1		624	79,0
	999	90,6		728	115,4
	052	54,3		800	89,7
	204	77,5		804	73,0
0709 90 77	412	54,2		999	95,7
	624	151,9	0809 20 59	052	144,4
	999	84,5		061	51,3
	052	128,7		064	75,5
	204	88,8		091	57,0
0805 30 30	220	74,0		400	338,0
	388	70,4		999	133,2
	400	68,2	0809 30 31, 0809 30 39	052	185,5
	512	54,8		061	182,0
	520	66,5		064	137,1
	524	68,4		066	73,7
	528	66,9		068	91,0
	600	96,5		400	178,2
	624	48,9		600	94,9
	999	75,6		616	171,8
	039	120,3		624	63,7
	052	64,0		676	166,2
0808 10 71, 0808 10 73, 0808 10 79	064	78,6		999	134,4
	284	72,1	0809 40 30	052	63,1
	388	98,3		220	121,8
	400	71,1		624	106,8
	404	63,6		999	97,2
	416	72,7		052	78,8
				064	80,4
				066	84,9
				068	61,2
				400	143,5
				624	179,0
				676	68,6
				999	99,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 16). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 15 juli 1996

om utnämning av ordförande för Gemenskapens växtsortmyndighet

(96/436/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt⁽¹⁾, särskilt artikel 43.1 och 43.2, och

med beaktande av de sökanden som kommissionen presenterade den 27 april 1995 efter yttrande från Gemenskapens växtsortmyndighets styrelse.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Bart Kiewiet, född den 7 januari 1947, utnämns till ordförande för Gemenskapens växtsortmyndighet för en tid av fem år.

Hans uppdrag börjar gälla tillträdesdagen, om vilken överenskommelse skall träffas mellan ordföranden och ovan nämnda myndighets styrelse.

Utfärdat i Bryssel den 15 juli 1996.

På rådets vägnar

D. SPRING

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 227, 1.9.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2506/95 (EGT nr L 258, 28.10.1995, s. 3).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 juli 1996

om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av PET-videofilm med ursprung i Republiken Korea

(96/437/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 23 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95⁽³⁾, särskilt artiklarna 5 och 9 i denna

efter samråd med Rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

I. FÖRFARANDE

- (1) I februari 1995 mottog kommissionen ett klagomål från tre bolag, Hoechst Diafoil GmbH, Rhône-Poulenc Films och Teijin-DuPont Films, rörande import av PET-videofilm med ursprung i Republiken Korea. De klagande företrädde enligt uppgift 100 % av den sammanlagda produktionen av PET-videofilm i gemenskapen. Klagomålet innehöll bevis på dumpning och därav följande väsentlig skada vilka ansågs vara tillräckliga för att motivera att ett förfarande inleddes. Följaktligen meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁴⁾ att ett antidumpningsförfarande inletts rörande import till gemenskapen av PET-videofilm med ursprung i Republiken Korea.
- (2) Kommissionen underrättade officiellt de exportörer och importörer som man visste var berörda, företrädarna för exportlandet och de klagande och gav de

direkt berörda parterna tillfälle att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.

II. ÅTERTAGANDE AV KLAGOMÅLET OCH AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (3) De klagande gemenskapsproducenterna återtog formellt sitt klagomål rörande import av PET-videofilm med ursprung i Republiken Korea. Kommissionen ansåg att det inte skulle strida mot gemenskapens intresse att förfarandet avslutades.
- (4) Följaktligen bör antidumpningsförfarandet rörande import av PET-videofilm med ursprung i Republiken Korea avslutas utan att några skyddsåtgärder vidtas.
- (5) Rådgivande kommittén har hörts och gjorde inga invändningar.
- (6) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som legat till grund för kommissionens avsikt att avsluta förfarandet och har haft tillfälle att yttra sig.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Antidumpningsförfarandet rörande import av PET-videofilm med ursprung i Republiken Korea skall avslutas.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 122, 2.6.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr C 147, 14.6.1995, s. 4.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 juni 1996

om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i Romfördraget

(IV/34.983 — FENEX)

(Endast den nederländska texten är giltig)

(96/438/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962 första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 15.2 i denna,

efter det att de berörda företagen har givits tillfälle att yttra sig över kommissionens anmärkningar, i enlighet med artikel 19.1 i förordning nr 17 och kommissionens förordning nr 99/63/EEG av den 25 juli 1963 om sådana förhör som avses i artikel 19.1 och 19.2 i förordning nr 17⁽²⁾,

efter samråd med Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor, och

med beaktande av följande:

Vad förfarandet gäller

Detta beslut av kommissionen rör ett beslut av en företagssammanslutning om en rekommenderad prislista för expedition i Nederländerna, som från den 10 januari 1989 till den 1 juli 1993 spreds av sammanslutningen Nederlandse Organisatie voor Expeditie en Logistiek (FENEX). Detta förfarande inleddes på kommissionens initiativ. Den 26 maj 1995 anmälde företrädarna för FENEX det ifrågasatta beslutet av en företagssammanslutning till kommissionen.

I. FAKTA

A. Sammanslutningen i fråga

- (1) Den berörda företagssammanslutningen är FENEX, en sammanslutning enligt nederländsk lag. Fram till den 22 juni 1991 var FENEX ett förbund av nederländska speditiönsorganisationer som omfattade följande fyra medlemmar:

- Vereniging van Nederlandse Expedituurs (VNE), Nijmegen.
- Vereniging van Expedituurs (VVE), Rotterdam.
- Vakgroep Expedituursbedrijven der Scheepvaartvereniging Noord (SVN), Amsterdam.
- Nederlandse Vereniging van Luchtvaartexpedituurs (NVVC).

- (2) Sedan den 22 juni 1991 är FENEX en sammanslutning som framkommit genom sammanslagningen av det tidigare förbundet med VNE och VVE. Sammanslutningen riktar sig direkt till speditiönsföretagen. Den hade ungefär 400 medlemmar 1989 och 294 medlemmar 1995. Enligt FENEX omfattade den nederländska speditiönsbranschen 2 812 företag i april 1995.

- (3) FENEX företrädare har betonat att många av sammanslutningens medlemmar är mindre företag.

Kommissionen noterar dock att det i sammanslutningen också ingår stora företag och att några av dessa är marknadsledande, nämligen de följande:

- Calberson BV.
- Compagnie Française de navigation rhénane.
- Danzas Internationale.
- Müller & Co.
- Nedlloyd Road Cargo Services.
- DHL International.
- Dutch Air BV.
- MSAS Nedlloyd Air Cargo.

- (4) FENEX målsättning är att försvara medlemmarnas kollektiva intressen i allmänhet. Sammanslutningen lämnar bl.a. information och råd till medlemmarna.

- (5) I FENEX finns en styrkommitté som till den 22 juni 1991 bestod av företrädare för de sammanslutningar som var anslutna och därefter av företrädare för de företag som är anslutna.

- (6) Fram till den 1 juli 1993 fanns inom FENEX en "tariffkommitté" med uppgift att utarbeta yttranden eller bereda styrkommitténs arbete. Den 1 juli 1993 ersattes tariffkommittén med en "kommitté för ekonomiska frågor".

⁽¹⁾ EGT nr 13, 21.2.1992, s. 204/62.

⁽²⁾ EGT nr 127, 20.8.1963, s. 2268/63.

B. Speditorsverksamheten i Nederländerna

(7) Speditören är ett oberoende företag vars verksamheter till en början var begränsade till att för uppdragsgivarens räkning finna det bästa sättet att förmedla en transport med hänsyn till bl.a. godsets beskaffenhet, önskad tidsfrist, bestämmelseort och pris.

(8) Med tiden har speditörens roll utvecklats utanför ramen för organisationen av själva transporten för att även omfatta tillhandahållandet av logistiktjänster.

De verksamheter som speditören utför för sin uppdragsgivare omfattar bl.a. följande:

- Organisation och reglering av transporter och eventuellt omlastning i Europa eller i andra världsdelar.
- Mottagning av utomeuropeiska frakter avsedda för en köpare i Nederländerna eller i övriga Europa.
- Handläggning av tullhandlingar rörande frakten.
- Förpackning eller återförpackning av frakten.
- Försäkring av frakten.
- Fraktgruppering.
- Godskontroll.
- Lagring och distribution.
- Kontroll av att kreditvillkoren följs.
- Organisation av transporten av farligt gods.
- Informationslämning till uppdragsgivaren eller tredje man.
- Utförande av s.k. "just-in-time"-leveranser.

(9) Inom ramen för sin uppgift kan speditören använda sig av flera olika transportsätt i följd för att fullfölja sitt avtal med kunden, dock oftast utan att själv ombesörja transporten.

(10) Speditören förfogar i allmänhet över specialiserad personal som är informerade om de förmånligaste priserna för de olika transportsätten och över ett agentnät i utlandet så att han kan garantera sina kunder att försändelserna behandlas och distribueras på bästa sätt.

(11) Speditörens kundkrets kan bestå av såväl småföretag som önskar göra enstaka försändelser som storföretag som lämnar regelbundna försändelseuppdrag över hela världen.

C. Utarbetande och spridning av rekommenderade tariffer

(12) I ärendet har kommit fram att FENEX sedan seklets början och fram till den 23 juli 1993 har utarbetat och spritt till sina medlemmar dokument som kallas för speditionstariffer ("Expeditie Tarieven").

(13) Dessa tariffer samlades fram till 1992 i två broschyrer med benämningen "Speditionstariffer". Den ena broschyren gällde verksamheterna i sjöhamnarna, den andra vid landgränserna. År 1993 utarbetades och spreds en enda broschyr som omfattade båda verksamhetsområdena och som innehöll en heltäckande tariff.

(14) Tarifferna avser följande verksamheter:

— När det gäller verksamheten i sjöhamnar uppdelas tarifferna i följande fem kategorier:

1. Tulldeklarationer.
2. Övriga tullformaliteter.
3. Allmänna speditorsformaliteter.
4. Kostnader för godshantering.
5. Tariffer för lastpallar.

— När det gäller verksamheten vid landgränser uppdelas tarifferna i följande tre kategorier:

1. Tulldeklarationer.
2. Övriga tullformaliteter.
3. Allmänna speditorsformaliteter.

— I 1993 års broschyr, där båda sektorerna sammanslogs, återfinns följande kategorier:

1. Tulldeklarationer.
2. Övriga tullformaliteter.
3. Allmänna speditorsformaliteter.
4. Kostnader för godshantering.
5. Tariffer för lastpallar.

(15) Priset för varje tjänst uppges i nederländska gulden, eller för vissa tjänster med en procentsats, varvid en minimitariff i gulden tillämpas.

(16) Fram till den 30 juni 1993 utarbetades, definierades och uppdaterades tariff Tabellen årligen av tariffkommittén inom FENEX sedan den uttolkat de makroekonomiska årsuppgifter som bl.a. lämnas av två statliga organ, "Centraal Planbureau" och "Centraal Bureau voor de Statistiek", och överfört dessa till speditorsverksamheten.

(17) Därefter överlämnade tariffkommittén ett utlåtande till FENEX styrkommitté angående de höjningar och eventuellt andra ändringar som skulle tillämpas under det kommande verksamhetsåret för de olika tjänsterna i fråga.

- (18) FENEX styrkommitté beslutade, i enlighet med tariffkommitténs yttrande, vilka tariffhöjningar som skulle rekommenderas och spridas bland medlemmarna.
- (19) Varje år spred FENEX dessa listor bland sina medlemmar i form av bilagor till ett cirkulär.
- Fram till den 22 juni 1991 var det medlemsföreningarna som distribuerade de rekommenderade tarifferna till medlemmarna. Därefter distribuerades de direkt av FENEX till de anslutna företagen.
- (20) De av FENEX rekommenderade tarifferna har sedan 1989 utvecklats på följande sätt:
- Från 1989 till 1990 var de av FENEX anbefallna tariffhöjningarna i storleksordningen 5 % för tullformaliteter och 3 % för de övriga posterna.
 - Från 1990 till 1991 rekommenderades höjningar i storleksordningen 5 % för samtliga tjänster.
 - Från 1991 till 1992 höjdes de rekommenderade tarifferna för tullformaliteter vid landgränser i storleksordningen 10 %, i enlighet med den dubbla höjning som FENEX rekommenderat sina medlemmar för denna sektor.
 - Taxan för de övriga tjänsterna vid landgränser höjdes med 5 %. FENEX hade även aviserat och sedan medtagit i de förteckningar som sändes till speditörerna, höjningar om 9 % och därefter 16,5 % för vissa speditorsformaliteter som t.ex. konossement eller fraktsedlar. Liknande höjningar rekommenderades för samma tjänster i hamnarna.
 - Slutligen höjdes tarifferna för de övriga tjänsterna i hamnarna med 5 %.
 - Från 1992 till 1993 höjdes de rekommenderade tarifferna vid landgränserna och i hamnarna generellt med 4,5 % jämfört med året innan. Avgifterna för vissa tjänster rörande allmänna speditorsformaliteter höjdes dock med mellan 6 och 25 %.
- (21) Nedanstående tabell visar förhållandet mellan å ena sidan utvecklingen av de av FENEX rekommenderade tarifferna och å andra sidan utvecklingen av konsumentprisindex samt utvecklingen av index för transport- och kommunikationspriser i Nederländerna uttryckt i procent.

FENEX Tariffhöjningar

Tjänster	(i procent)			
	1990	1991	1992	1993
Tulldeklarationer	+ 5	+ 5	+ 10	+ 4,5
Övriga tullformaliteter	+ 5	+ 5	+ 10	+ 4,5
Allmänna speditorsformaliteter	+ 3	+ 5	+ 5	+ 4,5
Kostnader för godshantering	+ 3	+ 5	+ 5	+ 4,5
Tariffer för lastpallar	+ 3	+ 5	+ 5	+ 4,5

Konsumentprisindex i Nederländerna

(i procent)			
1990	1991	1992	1993
+ 2,4	+ 3,9	+ 3,1	+ 2,6

Källa: Eurostat.

Transport- och kommunikationsprisindex i Nederländerna

(i procent)			
1990	1991	1992	1993
+ 2,8	+ 3,6	+ 3,7	+ 2,8

Källa: Eurostat.

II. RÄTTLIG BEDÖMNING

A. Tillämplig förordning för förfarandet

- (22) Under det administrativa förfarandet har företrädarna för FENEX anfört att förordning (EEG) nr 17 inte skulle vara tillämplig på detta fall, utan att endast rådets förordning (EEG) nr 1017/68 av den 19 juli 1968 om tillämpning av konkurrensregler på transporter på järnväg, landsväg och inre vattenvägar⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, skulle vara tillämplig, eftersom de anser att speditörerna är sådana leverantörer av transportrelaterade tjänster som avses i artikel 1 sista meningen i förordning (EEG) nr 1017/68.
- (23) Kommissionen anser att det i det här fallet inte är fråga om att fastställa om speditörerna är leverantörer av transportrelaterade tjänster eller ej enligt ovannämnda artikel 1, utan om att undersöka de aktiviteter som omfattas av företagssammanslutningens beslut.
- (24) Enligt artikel 1 i förordning (EEG) nr 1017/68 gäller förordningen avtal, beslut av företagssammanslutningar eller samordnade förfaranden under förutsättning att de konkurrensbegränsande förfarandena har till syfte eller resultat att
- fastställa transportpriser och transportvillkor,
 - begränsa eller kontrollera transportutbudet,
 - dela upp transportmarknader,
 - utnyttja tekniska förbättringar eller åstadkomma tekniskt samarbete,
 - åstadkomma gemensam finansiering eller gemensamt köp av transportutrustning eller tillbehör, där sådan verksamhet har direkt samband med tillhandahållandet av transporttjänster och behövs för transportverksamhet som drivs gemensamt av en sådan grupp av företag som avses i artikel 4.

- (25) Det står fast att tillämpningsområdet för förordning (EEG) nr 1017/68, liksom för övrigt tillämpningsområdet för rådets förordning nr 141 av den 26 november 1962 om undantag från tillämpning av rådets förordning nr 17 för transportområdet, senast ändrad genom Anslutningsakten för Danmark, Irland och Förenade kungariket⁽²⁾, enbart utgör ett

materiellt tillämpningsområde. Tillämpningsområdet för förordning (EEG) nr 1017/68 omfattar förfaranden av företag eller företagssammanslutningar inom ramen för de verksamheter som anges i förordningens artikel 1, oavsett vilken typ av företag det gäller.

- (26) Förordningens tillämpningsområde är således ingalunda begränsat till de avtal som ingås av företag inom området för landsvägstransporter eller av företag som tillhandahåller transportrelaterade tjänster. Omvänt omfattar tillämpningsområdet för förordning (EEG) nr 1017/68 inte nödvändigtvis alla avtal som dessa företag ingår.
- (27) Kommissionen ifrågasätter inte att speditörerna i vissa fall själva kan tillhandahålla transporttjänster. I föreliggande fall står det dock fast att de rekommenderade priser som spritts av FENEX avser de tjänster som anges i punkt 14 ovan och att ingen av dessa tjänster omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EEG) nr 1017/68.
- (28) Företrädarna för FENEX har i vilket fall som helst under det administrativa förfarandet framhållit det grundläggande i speditörernas oberoende av transportföretagen (förhörsprotokollet s. 28). Speditörerna kan sålunda inte betraktas som integrerande stödorgan i transportföretagen, utan måste betraktas som självständiga leverantörer av tjänster varav vissa kan höra till transportsektorn och andra inte.
- (29) Kommissionen betraktar det inte som omöjligt att ett avtal mellan speditörsföretag skulle kunna omfattas av tillämpningsområdet för en förordning med förfaranderegler för transportsektorn eller skulle kunna falla in under flera tillämpningsförfordningar när flera verksamheter finns med i bilden.
- (30) I föreliggande fall anser dock kommissionen, med hänsyn till de verksamheter som avses i beslutet av sammanslutningen, att endast förfarandet enligt förordning nr 17 skall tillämpas.

B. Begreppet företagssammanslutning

- (31) Fram till den 22 juni 1991 var FENEX ett förbund av nederländska speditörsorganisationer. Sedan dess är FENEX en sammanslutning som direkt organiserar speditörsföretag med syfte att försvara medlemmarnas gemensamma intressen. Oberoende av ordvalet är FENEX en företagssammanslutning enligt fördragets artikel 85.

⁽¹⁾ EGT nr L 175, 23.7.1968, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr 124, 28.11.1962, s. 2751/62.

C. Begreppet beslut av en företagssammanslutning

(32) Under förfarandet har företrädarna för FENEX gjort gällande att de berörda tarifferna endast är rekommendationer som inte förhindrar speditörerna att fastställa sina egna tariffer. Enligt FENEX skulle en sådan rekommendation inte utgöra ett beslut av sammanslutningar enligt fördragets artikel 85.

(33) Det bör först noteras att utarbetandet och spridningen av tarifferna inte är en enstaka företeelse utan en verksamhet som FENEX sysslat med sedan seklets början.

(34) Dessa tariffer fastställs och uppdateras varje år av ett specialiserat organ inom FENEX, tariffkommittén, som avger ett yttrande till styrkommittén som består av företrädare för de speditörsföretag som är anslutna till FENEX.

(35) Tarifferna godkänns sedan av styrkommittén och översänds fram till den 22 juni 1991 till företagen genom medlemsföreningarna och efter detta datum direkt till företagen.

(36) Det bör även beaktas att tarifferna visserligen presenteras som icke-obligatoriska rekommendationer, med vid utsändandet återföljs av cirkulär som har en mer tvingande ordalydelse.

(37) I FENEX cirkulär av den 24 november 1989 som innehåller de nya tarifftabellerna som gäller från och med den 1 januari 1990 uppges följande:

"Styrkommittén för det nederländska speditörsföretagsförbundet (FENEX) har i enlighet med yttrandet från FENEX tariffkommitté beslutat följande: ... Tarifferna skall [per den 1 januari ...] höjas med ... %. Detta är en följd av det ökade kostnadsläget inom branschen."

I FENEX cirkulär används samma formulering varje år.

(38) I det cirkulär som FENEX skickade till sina medlemmar i slutet av 1990 och som innehåller tariffhöjningarna för 1991 uppges följande:

"Mot bakgrund av det resultat som uppnått rekommenderas med eftertryck att ovannämnda tariffhöjning [5 %] skall tas ut från uppdragsgivarna i sin helhet".

(39) Likaså uppges i ett cirkulär från slutet av 1991 angående de höjningar som skall tillämpas vid landgränserna under 1992 följande:

"FENEX rekommenderar en extra tariffhöjning på 5 % för de tullformaliteter som utförs vid landgränserna."

(40) Slutligen står det klart att speditörsföretagen hade ett gemensamt intresse av att samordna sitt agerande inom FENEX genom att fastställa tariffer för de berörda tjänsterna som utgör konkurrensmedel mellan speditörerna.

(41) Av det föregående framgår att de tariffer som utarbetas och spridits av FENEX skall tolkas som ett klart uttryck för sammanslutningens avsikt att samordna medlemmarnas agerande på den berörda marknaden.

(42) Enligt domstolens rättspraxis⁽¹⁾ är dessa rekommenderade tariffer beslut av företagssammanslutningar enligt artikel 85.1.

D. Den berörda marknaden**a) Tjänstemarknaden**

(43) Detta ärende gäller speditionstjänster som lämnas på uppdrag av befraktare. Dessa tjänster består huvudsakligen i att få transporter, huvudsakligen land- och sjötransporter, utförda av andra företag för avlastarnas räkning och att tillhandahålla eller ombesörja sådana tjänster som mottagning, lagring, förvaltning, tullklarering eller hantering av godset.

b) Den geografiska marknaden

(44) Den geografiska marknaden är det område inom vilket ovanstående tjänster saluförs, dvs. främst det nederländska territoriet där FENEX-medlemmarna är etablerade. De betraktare som finns i detta område kommer att anlita de speditörer som finns i samma område, där konkurrensvillkoren är desamma för alla operatörer. Vid den relevanta tidpunkten var FENEX-medlemmarnas marknadsandel omkring 11 %.

E. Konkurrensbegränsningar

(45) Under det administrativa förfarandet har företrädarna för FENEX hävdade att tarifferna i fråga inte utgjorde konkurrensbegränsningar, eftersom dessa endast var rekommendationer som inte förhindrade speditörerna att fritt fastställa sina egna tariffer. Därutöver framhölls att FENEX endast företrädde en liten del av speditörssektorn i Nederländerna. Tarifferna framställdes slutligen som verkningslösa eftersom endast en speditör hade medgivit att han tillämpat dem.

⁽¹⁾ Särskilt domen av den 27 januari 1987 i mål 45/85 Verband der Sachversicherer mot kommissionen, Rec. 1987, s. 454, punkt 26-32.

- (46) I fråga om spridning av rekommenderade prislistor har domstolen fastställt ⁽¹⁾ att "om det är uppenbart att ett system med fastställda försäljningspriser strider mot denna bestämmelse [artikel 85], så gäller detta även i lika hög grad för ett system med riktpriiser. Det kan förvisso svårligen antas att avtalsklausuler som fastställer riktpriiser inte skulle ha någon praktisk räckvidd. Att fastställa ett pris, även om det enbart är ett riktpreis, påverkar konkurrensen, eftersom detta gör det möjligt för samtliga aktörer att med rimlig säkerhet förutse vilken prispolitik konkurrenterna kommer att föra."
- (47) I sin dom av den 27 januari 1987 rörande försäkringssektorn ⁽²⁾ tog domstolen fasta på följande tre omständigheter när den bedömde en prisrekommendation som konkurrensbegränsande:
- Sammanslutningens medlemmar hade ett gemensamt intresse av att sanera marknaden genom att höja premierna.
 - Rekommendationen hade en formulering som, trots att den sades vara frivillig, i tvingande ordslag föreskrev en kollektiv höjning av premierna.
 - Sammanslutningen hade en stadga som gav den befogenhet att samordna medlemmarnas verksamhet.
- (48) I föreliggande fall kan det noteras att FENEX i många år regelbundet och systematiskt har ägnat sig åt det horisontella förfarandet att utarbeta och sprida rekommenderade tariffer.
- (49) Sammanslutningens medlemmar hade uppenbarligen ett gemensamt intresse av att utarbeta och sprida tarifferna, eftersom de gav varje enskild medlem möjlighet att med rimlig säkerhet förutse de andra företagens prispolitik.
- (50) Att de rekommenderade tarifferna endast gällde en del av de tjänster speditörerna bjöd ut saknar i detta sammanhang relevans.
- (51) Det är allmänt känt och har medgetts av de berörda företagen själva att i den berörda sektorn är företagens marginaler som regel mycket små, och därför påverkar även ett konkurrensbegränsande förfarande som inskränks att gälla en del av totalpriset konkurrenssituationen.
- (52) En företrädare för FENEX medgav dessutom vid förhöret (förhørsprotokollet s. 28) att det förekom konkurrens mellan speditörer inom den del av deras tjänsteutbud som inte var transporttjänster.
- (53) Medlemmarna i FENEX hade alltså ett uppenbart intresse av att samordna sitt agerande vad avsåg prissättningen på sådana tjänster som föreliggande förfarande omfattar, eftersom det rörde sig om konkurrensutsatta tjänster.
- (54) FENEX önskan att samordna medlemmarnas förfarande i tariffrågor framgår av ett cirkulär av den 17 februari 1993 som gäller tarifferna för skattemässig representation: "För den goda ordningens skull påpekar tariffkommittén att detta är ett lägsta pris och att FENEX olika tariffposter i allmänhet utgör riktlinjer som varje medlem kan ta som grund för att fastställa sina egna speditionstariffer."
- (55) Vidare förklarade sammanslutningens direktör vid FENEX stämma den 24 november 1992, som svar på en fråga från en medlem om nyttan med FENEX tariffer, att "även om medlemmarna i praktiken fritt får fastställa sina tariffer, behöver de ändå uppenbarligen vägledning ... värdet av de årliga tariffjusteringar ligger däri att företagen nästan utan vidare kan tillämpa dessa justeringar på de tariffer som de själva använder."
- (56) Det bör också beaktas att FENEX lät de rekommenderade tariffer som spreds åtföljas av cirkulär som gav uttryck för sammanslutningens fasta föresats att åstadkomma resultat genom dessa rekommendationer.
- (57) Det kan i detta sammanhang hänvisas till de cirkulär som nämns i punkterna 37, 38 och 39.
- (58) Att utarbeta och sprida tariffer var vidare en verksamhet som FENEX uppenbarligen hade befogenhet att utöva. Av det förfarande för att utarbeta tariffer som beskrivs i punkterna 16–19 framgår att det rörde sig om en viktig och återkommande uppgift för sammanslutningen. Uppgiften anges dessutom särskilt på sammanslutningens presentationsfolder, där det står att för att bereda frågor och råda styrelseorganet förfogar sammanslutningen över ett antal arbetsgrupper som svarar för olika områden, såsom juridiska frågor, kvalitet, försäkringsärenden och tariffer.

⁽¹⁾ Domen av den 27 oktober Rec. 1972 i mål 8/72 Cementhandlaren mot kommissionen, Rec. 1972, s. 977.

⁽²⁾ Mål 45/85 Verband der Sachversickerer mot kommissionen, Rec. 1987, s. 405.

- (59) Under förfarandet angav företrädarna för FENEX att avsikten med företagssammanslutningen inte var att påverka marknadskrafterna utan att hjälpa sammanslutningens medlemmar. Sådan hjälp framställdes som nödvändig på grund av att vissa, förhållandevis små företag skulle sakna tillräckliga resurser för prissättning.
- (60) Det är naturligt för en yrkessammanslutning att erbjuda sina medlemmar förvaltningshjälp, men sammanslutningen bör inte utöva vare sig direkt eller indirekt inflytande på den fria konkurrensens spel, särskilt inte genom att föreslå tariffer som skall gälla för alla företagen oberoende av hur respektive företags kostnadssituation ser ut.
- (61) När en yrkessammanslutning sprider rekommenderade tariffer tenderar de berörda företagen att samordna sina priser utan hänsyn till vad de har för kostnader. Ett sådant förfarande leder till att företag med låga kostnader saknar incitament att sänka priserna och därmed till att de företag som sämst bemästrar sina kostnader får en konstlad fördel⁽¹⁾.
- (62) Det uppstår ingen sådan risk om man sprider uppgifter till företagen som gör det lättare för dem att själva göra beräkningar på sitt kostnadsunderlag och därefter självständigt fastställa sitt försäljningspris.
- (63) I detta fall står det klart att FENEX inte har spridit information till medlemmarna som tillåter dem att sätta sina priser efter sina egna kostnader, utan att de utsända handlingarna avser försäljningspriser.
- (64) Det bör därutöver beaktas att FENEX för vissa tjänster uttryckligen har angivit de rekommenderade priserna som minimipriser.
- (65) Under förfarandet har företrädarna för FENEX för övrigt betonat att sammanslutningen endast omfattade ett mindre antal medlemmar och att verkan av samordningen därför skulle vara mycket begränsad.
- (66) Det kan mot denna bakgrund erinras om domstolens rättspraxis⁽²⁾, enligt vilken ett avtal kan gå fritt från förbudet enligt artikel 85.1, om det endast marginellt påverkar marknaden på grund av att de berörda parterna har en svag ställning på marknaden för produkterna i fråga.
- (67) Bland FENEX medlemmar finns visserligen många små företag, men i sammanslutningen finns också stora företag som tillhandahåller tjänster på internationell nivå och som kan förmodas ha en ledande roll på marknaden.
- (68) Vidare är vissa av FENEX medlemsföretag dotterbolag till företag i andra medlemsstater eller också äger de dotterbolag i andra medlemsstater, varvid dessa tillämpar samma prissättning på sitt tjänsteutbud.
- (69) En annan omständighet som bör tas med i beräkningen är att vissa medlemmar i FENEX har verksamhet på områdena sjö-, flyg- eller landtransporter, där vissa av dem har en marknadsledande roll. Genom att sprida rekommenderade tariffer till företag av den storleken skapar man ofrånkomligen en följa-John-effekt i andra företag inom sektorn.
- (70) Därmed finner kommissionen, med hänsyn till domstolens rättspraxis, att det horisontella förfarandet i fråga syftar till att påverka konkurrensen i väsentlig grad och att det faller inom tillämpningsområdet för artikel 85.1.
- (71) Vad gäller de konkurrensbegränsande verkningarna bör det erinras om att enligt domstolens fast rättspraxis⁽³⁾ behöver praktiska verkningar av ett avtal eller ett beslut av en företagssammanslutning inte beaktas, om detta avtal eller beslut syftar till att begränsa, hindra eller snedvrider konkurrensen.
- (72) I föreliggande fall har bara en av de tjugotre FENEX-medlemmar som hördes av kommissionen medgivit att han följt de tariffer som rekommenderades av sammanslutningen.
- (73) Genom att sprida rekommenderade tariffer i över 20 år har FENEX dock tvivelsutan skapat ett följa-John-beteende inom följande två grupper:
- Medlemmarna i FENEX måste, även om de inte tillämpat de rekommenderade tarifferna till punkt och pricka, ha blivit påverkade av tarifferna inom ramen för sin verksamhet.
 - Företag som inte är medlemmar i FENEX, men som haft kännedom om de prishöjningar som rekommenderats av FENEX och tillkännagjorts av branschorgan, har genom dessa upplysningar haft möjlighet "att med rimlig säkerhet förutse vilken prispolitik konkurrenterna kommer att föra"⁽⁴⁾.

(¹) Jämför franska konkurrensrådets (Conseil de la concurrence) beslut nr 93.D.30 av den 7 juli 1993 om konkurrensläget på området tillhandahållande av tjänster i fråga om stadsplanering, Årsrapporten 1993, Paris.

(²) Dom av den 10 juli 1980 i mål 30/78 Distillers Company mot kommissionen, Rec. 1980, s. 2229.

(³) Särskilt domen av den 27 januari 1987 i det redan nämnda målet 45/85, se fotnot (2), s. 33.

(⁴) Jämför fotnot (1), s. 33.

- (74) Sammantaget finner kommissionen att de rekommenderade tariffer som FENEX utarbetat och spritt fram till den 1 juli 1993 hade ett konkurrensbegränsade syfte i den mening som åsyftas i artikel 85.1 i fördraget.

F. Påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

- (75) Tarifferna i fråga avser tjänster som nederländska speditörer tillhandahåller nederländska kunder och kunder i andra medlemsstater.
- (76) Domstolen har i en dom av den 25 oktober 1983⁽¹⁾ haft anledning att precisera betydelsen av begreppet påtaglig påverkan på handeln mellan medlemsstater och då angett att ett företag som innehar ungefär 5 % av den berörda marknaden är ett tillräckligt stort företag för att dess agerande i princip kan tänkas påverka handeln mellan medlemsstater.
- (77) Vidare avser de ifrågavarande tjänsterna gods med ursprung eller bestämmelse såväl i Nederländerna som i andra medlemsstater.
- (78) De rekommenderade tariffer som distribueras av FENEX kan således påverka handeln mellan medlemsstater enligt fördragets artikel 85.

G. Artikel 85.3 i fördraget

- (79) Det skall först understrykas att det ifrågavarande beslutet av en företagssammanslutning avser företagens försäljningspris. Konkurrensbegränsande åtgärder som berör prissättningen utgör en av de mest allvarliga formerna av konkurrensbegränsning enligt gemenskapsrätten. För sådana konkurrensbegränsningar kan därför undantag från förbudet mot avtal endast beviljas under helt exceptionella förutsättningar.
- (80) I detta fall finner kommissionen det inte påvisat att de rekommenderade tariffer som utarbetats och spridits av FENEX bidrar till att främja det ekonomiska framåtskridandet enligt fördragets artikel 85.3 samtidigt som konsumenterna tillförsäkras en skäligen andel av den vinst som därigenom uppnås.
- (81) Tvärtom kan förfarandet i fråga anses bidra till att upprätthålla en konstlat hög marknadsprisinivå på konsumenternas bekostnad.

- (82) Det har inte heller visats att det ifrågavarande beslutet av en företagssammanslutning skulle vara nödvändigt för att nå det uppgivna syftet att hjälpa medlemmarna i FENEX att beräkna sina tariffer inför förhandlingarna med befaktarna.

- (83) I detta sammanhang bör der noteras att FENEX sedan 1994 har delat ut till sina medlemmar en modell för att beräkna kostnadsutvecklingen varigenom syftet att hjälpa medlemmarna kan uppnås på ett helt annat sätt.

- (84) Kommissionen finner därför att villkoren för att bevilja ett undantag i enlighet med bestämmelserna i fördragets artikel 85.3 inte är uppfyllda.

H. Artikel 15.2 i förordning nr 17

- (85) Enligt ovannämnda bestämmelser får kommissionen ålägga företag eller företagssammanslutningar böter på mellan ett tusen och en miljon ecu eller ett högre belopp som dock inte får överstiga 10 % av föregående räkenskapsårs omsättning för varje företag som deltagit i överträdelsen genom att uppsåtligt eller av oaktsamhet överträda bestämmelserna i fördragets artikel 85 eller 86, varvid bötesbeloppet fastställs med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått.
- (86) Under förfarandet har företrädarna för FENEX hävdade att sammanslutningen har fastställt rekommenderade triffer på grund av bristande erfarenhet och att konfliktsituationen vad gäller konkurrensreglerna uppstått ofrivilligt.
- (87) Företrädarna för FENEX har även förklarat under förhåret att de rekommenderade tarifferna under många år har spridits av oaktsamhet.
- (88) Det skall först sägas att enligt bestämmelserna i ovannämnda artikel 15.2 räcker det inte att en överträdelse begåtts av oaktsamhet för att företagen skall klara sig från att åläggas böter.

- (89) Även följande punkter bör dock beaktas:

— FENEX har frivilligt slutat sprida de rekommenderade tarifferna för att efterfölja Nederländernas och gemenskapens konkurrensregler. FENEX har dessutom utan dröjsmål anmält de nya kostnadsberäkningstabellerna som sprids från och med 1994 för att säkerställa att de är förenliga med gemenskapsrätten.

— Förfarandet i fråga existerade visserligen i över 20 år, men överträdelsen upphörde den 1 juli 1993.

⁽¹⁾ Mål 107/82 AEG mot kommissionen, Rec. 1983, s. 3151, punkt 58.

- (90) Med beaktande av ovan angivna punkter finner kommissionen att FENEX bör åläggas böter för överträdelse under den period från den 10 januari 1989 till den 1 juli 1993 som inte omfattas av preskription.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Sammanlutningen Nederlandse Organisatie voor Expeditie en Logistiek (FENEX) har överträtt artikel 85 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen genom att fastställa och sprida rekommenderade tariffer för expedition från den 10 januari 1989 till den 1 juli 1993. Ansökan om undantag för de rekommenderade tarifferna som gavs in av FENEX den 26 maj 1995 avslås.

Artikel 2

För den överträdelse som anges i artikel 1 åläggs FENEX att betala böter på 1 000 ecu.

Artikel 3

Det bötesbelopp som anges i artikel 2 skall betalas inom tre månader efter den dag då detta beslut delgivits i ecu

till Europeiska kommissionens konto nr 310-0933000-43 i Banque Bruxelles-Lambert, agence européenne, Rond-point Robert Schuman 5, B-1040 BRYSSEL.

På bötesbeloppet utgår full ränta från och med utgången av ovannämnda frist på tre månader enligt den räntesats som Europeiska monetära institutet tillämpade för sina transaktioner i ecu den första vardagen i den månad då föreliggande beslut antogs plus 3,50 %, dvs. 7,75 %.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till

Nederlandse Organisatie voor Expeditie en Logistiek
Adriaan Volkerhuis
Oostmaaslaan 71
NL-3063 AN Rotterdam.

Detta beslut är verkställbart i enlighet med artikel 192 i Romfördraget.

Utfärdat i Bryssel den 5 juni 1996.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 juli 1996

om finansiellt gemenskapsstöd för genomförandet av vissa åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i före detta jugoslaviska republiken Makedonien

(Text av betydelse för EES)

(96/439/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 94/370/EG⁽²⁾, särskilt artikel 13 i detta, och

med beaktande av följande:

Fall av mul- och klövsjuka har konstaterats i före detta jugoslaviska republiken Makedonien. Dessa fall utgör en direkt fara för gemenskapen och särskilt för Grekland.

Genom beslut 96/368/EG⁽³⁾ beviljades finansiellt gemenskapsstöd för genomförandet av vissa åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i före detta jugoslaviska republiken Makedonien. Det är viktigt att ge finansiellt stöd till före detta jugoslaviska republiken Makedoniens myndigheter för att bekämpa denna sjukdom.

Det är viktigt att de vaccinationsdoser som kan ge det nödvändiga skyddet för de berörda djuren ställs till för detta jugoslaviska republiken Makedoniens myndigheters förfogande.

Det finns anledning för gemenskapen att stå för en del av kostnaderna i samband med vaccinationerna.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut vidtas i samarbete med FAO:s Europakommission för bekämpning av mul- och klövsjuka. Utgifterna för vaccinationerna kommer i första hand att finansieras genom fond nr 911100/MTF/INT/003/EEC.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Kommissionen skall i samarbete med FAO:s Europakommission för bekämpning av mul- och klövsjuka

vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förse före detta jugoslaviska republiken Makedoniens myndigheter med,

— 250 000 doser vaccin av en typ som skyddar nötkreatur mot det virus som identifierats i före detta jugoslaviska republiken Makedonien.

2. Gemenskapen skall stå för alla kostnader som åtgärderna i punkt 1 medför (dock högst 80 000 ecu).

Artikel 2

1. Gemenskapen skall stå för 50 % av kostnaderna för de vaccinationer som genomförs av före detta jugoslaviska republiken Makedoniens myndigheter under kontroll av FAO:s Europakommission för bekämpning av mul- och klövsjuka och av gemenskapen.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 skall särskilt omfatta inköp och leverans av

— nödvändig vaccinationsutrustning (sprutor, materiel för kylkedjan, skyddskläder etc.),
— desinfektionsmedel,
— märken till djur.

3. Kommission skall ersätta fond nr 911100/MTF/INT/003/EEC för de vaccinationskostnader som avses i punkt 1 (dock högst med 10 000 ecu).

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT nr L 168, 2.7.1994, s. 31.

⁽³⁾ EGT nr L 145, 19.6.1996, s. 19.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 juli 1996

om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland

(Text av betydelse för EES)

(96/440/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller som kan tillämpas vid handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinärkontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG, särskilt artikel 9 i detta, och

med beaktande av följande:

Den 5 juli 1996 hade tre fall av mul- och klövsjuka rapporterats i Grekland.

Situationen vad avser mul- och klövsjuka i Grekland kan utgöra ett hot mot andra medlemsstaters djurbesättningar med tanke på handeln med levande klövdjur och vissa produkter därav.

Grekland har vidtagit åtgärder i enlighet med rådets direktiv 85/511/EEG av den 18 november 1985 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka⁽⁴⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 92/380/EEG⁽⁵⁾, och har dessutom infört ytterligare åtgärder inom de drabbade områdena.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Grekland skall inte sända levande nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur från eller genom de i

bilagan angivna delarna av dess territorium till andra medlemsstater.

2. De hälsointyg som avses i rådets direktiv 64/432/EEG⁽⁶⁾ och som åtföljer levande nötkreatur och svin som sänds från Grekland samt de hälsointyg som avses i rådets direktiv 91/68/EEG⁽⁷⁾ och som åtföljer levande får och getter som sänds från Grekland skall vara försedda med följande text:

"Djur som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

3. Grekland skall säkerställa att andra hälsointyg för klövdjur än de som avses i punkt 2 skall vara försedda med följande text:

"Levande klövdjur som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 2

1. Grekland skall inte sända färskt kött av nötkreatur, får, getter eller svin eller andra klövdjur från de i bilagan angivna delarna av dess territorium eller färskt kött som kommer från djur med ursprung i dessa delar av Grekland till övriga medlemsstater.

2. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande produkter:

a) Färskt kött som har styckats före den 1 juni 1996, förutsatt att köttet är tydligt identifierat och har transporterats och lagrats åtskilt från kött som inte skall bli föremål för handel inom gemenskapen.

b) Färskt kött som har styckats i styckningsanläggningar där följande villkor är uppfyllda:

— I anläggningen förädlas endast sådant färskt kött som beskrivs i a eller färskt kött som kommer från djur som fötts upp och slaktats utanför det område som anges i bilagan.

⁽¹⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT nr L 315, 26.11.1985, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT nr L 198, 17.7.1992, s. 54.

⁽⁶⁾ EGT nr 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽⁷⁾ EGT nr L 46, 19.2.1991, s. 19.

— Allt sådant färskt kött är försett med hälsostämpeln i enlighet med kapitel XI i bilaga I till rådets direktiv 64/433/EEG⁽¹⁾ om djurhälsoproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen.

— Driften av anläggningen står under sträng veterinärkontroll.

— Det färska köttet är tydligt identifierat och transporteras och lagras åtskilt från kött som inte skall bli föremål för handel inom gemenskapen.

— Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda utförs av den behöriga veterinärmyndigheten under centrala veterinärmyndigheters tillsyn, vilka till övriga medlemsstater och kommissionen skall översända en förteckning över de anläggningar som de har godkänt på grundval av dessa villkor.

3. Kött som sänds från Grekland skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall vara försett med följande text:

"Kött som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 3

1. Grekland skall inte sända köttprodukter av nötkreatur, får, getter eller svin eller andra klövdjur som kommer från de i bilagan angivna delarna av Grekland eller som har framställts med användning av kött som kommer från djur med ursprung i dessa delar av Grekland till andra medlemsstater.

2. De restriktioner som avses i punkt 1 skall inte gälla köttprodukter som har genomgått en av de behandlingar som fastställs i artikel 4.1 i rådets direktiv 80/215/EEG⁽²⁾ eller sådana köttprodukter som definieras i rådets direktiv 77/99/EEG⁽³⁾ om djurhälsoproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen och som

genom beredningen fått ett pH-värde som i hela substansen är lägre än 6.

3. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande produkter:

a) Köttprodukter som har beretts före den 1 juni 1996, förutsatt att köttprodukterna är tydligt identifierade och har transporterats och lagrats åtskilda från köttprodukter som inte skall bli föremål för handel inom gemenskapen.

b) Köttprodukter som har beretts i anläggningar där följande villkor är uppfyllda:

— Allt färskt kött som används i anläggningen uppfyller villkoren i artikel 2.2.

— Alla köttprodukter som används i slutprodukten uppfyller villkoren i a eller är framställda av färskt kött som kommer från djur som fötts upp och slaktats utanför det område som anges i bilagan.

— Alla köttprodukter är försedda med hälsostämpeln i enlighet med kapitel VI i bilaga A till direktiv 77/99/EEG.

— Driften av anläggningen står under sträng veterinärkontroll.

— Köttprodukterna är tydligt identifierade och transporteras och lagras åtskilda från kött och köttprodukter som inte skall bli föremål för handel inom gemenskapen.

— Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda utförs av den behöriga veterinärmyndigheten under centrala veterinärmyndigheters tillsyn, vilka till övriga medlemsstater och kommissionen skall översända en förteckning över de anläggningar som de har godkänt på grundval av dessa villkor.

c) Köttprodukter som bereds i delar av territoriet som inte omfattas av restriktioner med användning av kött som är styckat före den 1 juni 1996 och som kommer från delar av territoriet som kommer att omfattas av restriktioner, förutsatt att köttet och köttprodukterna är tydligt identifierade, och transporteras och lagras åtskilda från kött och köttprodukter som inte skall bli föremål för handel inom gemenskapen.

4. Köttprodukter som sänds från Grekland skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall vara försett med följande text:

"Köttprodukter som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

⁽¹⁾ EGT nr L 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktivet uppdaterat genom direktiv 91/497/EEG (EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 69) och senast ändrat genom direktiv 92/45/EEG (EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 35).

⁽²⁾ EGT nr L 47, 21.2.1980, s. 4.

⁽³⁾ EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktivet uppdaterat genom direktiv 92/5/EEG (EGT nr L 57, 2.3.1992, s. 1) och senast ändrat genom direktiv 92/45/EEG (EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 35).

Artikel 4

1. Grekland skall inte sända mjölk från de i bilagan angivna delarna av dess territorium till andra medlemsstater.

2. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla mjölk som har genomgått följande behandling:

- a) En första pastörisering i enlighet med de normer som definieras i rådets direktiv 92/46/EEG⁽¹⁾, följt av en andra värmebehandling i form av pastörisering vid hög temperatur, UHT, sterilisering eller en torkningsprocess som omfattar värmebehandling med motsvarande verkan som en av de ovan beskrivna behandlingarna, eller
- b) en första pastörisering i enlighet med de normer som definieras i rådets direktiv 92/46/EEG, kombinerad med den behandling genom vilken pH-värdet sänks till lägre än 6 och bibehålls där i minst en timme.

3. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla mjölk som har behandlats i anläggningar där följande villkor är uppfyllda:

- All mjölk som används i anläggningen uppfyller antingen villkoren i punkt 2 eller kommer från djur utanför det område som anges i bilagan.
- Driften av anläggningen står under sträng veterinärkontroll.
- Mjölken är tydligt identifierad och transporteras och lagras åtskild från mjölk och mjölkprodukter som inte skall bli föremål för handel inom gemenskapen.
- Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda utförs av den behöriga veterinärmyndigheten under centrala veterinärmyndigheters tillsyn, vilka till övriga medlemsstater och kommissionen skall översända en förteckning över de anläggningar som de har godkänt på grundval av dessa villkor.

4. Mjölk som sänds från Grekland skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall vara försett med följande text:

"Mjölk som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 5

1. Grekland skall inte sända mjölkprodukter från de i bilagan angivna delarna av dess territorium till andra medlemsstater.

2. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande produkter:

a) Mjölkprodukter som har framställts före den 1 juni 1996.

b) Mjölkprodukter som har genomgått värmebehandling vid en temperatur av lägst 71,7 °C i 15 sekunder eller likvärdig behandling.

c) Mjölkprodukter som har framställts av mjölk som har genomgått de behandlingar som avses i artikel 4.2 eller 4.3.

3. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande produkter:

a) Mjölkprodukter som har framställts i anläggningar där följande villkor är uppfyllda:

— All mjölk som används i anläggningen uppfyller antingen villkoren i artikel 4.2 eller kommer från djur utanför det område som anges i bilagan.

— Alla mjölkprodukter som används i slutprodukten uppfyller antingen villkoren i punkt 2 eller är framställda av mjölk som kommer från djur utanför det område som anges i bilagan.

— Driften av anläggningen står under sträng veterinärkontroll.

— Mjölkprodukterna är tydligt identifierade och transporteras och lagras åtskilda från mjölk och mjölkprodukter som inte skall bli föremål för handel inom gemenskapen.

— Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda utförs av den behöriga veterinärmyndigheten under centrala veterinärmyndigheters tillsyn, vilka till övriga medlemsstater och kommissionen skall översända en förteckning över de anläggningar som de har godkänt på grundval av dessa villkor.

b) Mjölkprodukter som framställs i delar av territoriet som inte omfattas av restriktioner med användning av mjölk som producerats före den 1 juni 1996 och som kommer från delar av territoriet som kommer att omfattas av restriktioner, förutsatt att mjölkprodukterna är tydligt identifierade och transporteras och lagras åtskilda från mjölkprodukter som inte skall bli föremål för handel inom gemenskapen.

4. Mjölkprodukter som sänds från Grekland skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall vara försett med följande text:

"Mjölkprodukter som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

⁽¹⁾ EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 1.

Artikel 6

1. Grekland skall inte sända sperma eller embryon av nötkreatur, får, getter eller svin eller andra klövdjur från de i bilagan angivna delarna av dess territorium till andra medlemsstater.

2. Detta förbud skall inte gälla djupfryst sperma och djupfrysta embryon av nötkreatur som har producerats före den 1 juni 1996.

3. Det hälsointyg som avses i rådets direktiv 88/407/EEG⁽¹⁾ och som åtföljer djupfryst sperma av nötkreatur som sänds från Grekland skall vara försett med följande text:

"Djupfryst sperma av nötkreatur som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

4. Det hälsointyg som avses i rådets direktiv 89/556/EEG⁽²⁾ och som åtföljer djupfrysta embryon av nötkreatur som sänds från Grekland skall vara försett med följande text:

"Djupfrysta embryon av nötkreatur som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 7

1. Grekland skall inte sända hudar och skinn av nötkreatur, får, getter eller svin eller andra klövdjur från de i bilagan angivna delarna av dess territorium till andra medlemsstater.

2. Detta förbud skall inte gälla hudar och skinn som producerats före den 1 juni 1996 eller som uppfyller kraven i punkt I A andra till femte strecksatserna eller punkt I B tredje och fjärde strecksatserna i kapitel 3 i bilaga 1 till rådets direktiv 92/118/EEG.

Behandlade hudar skall omsorgsfullt skiljas från obehandlade hudar.

3. Grekland skall säkerställa att hälsointyg för hudar och skinn som skall sändas till andra medlemsstater åtföljs av ett intyg som är försett med följande text:

"Hudar och skinn som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 8

Grekland skall säkerställa att fordon som har använts till transport av levande djur rengörs och desinficeras efter

varje transport och skall framlägga bevis på att sådan desinficering har skett.

Artikel 9

1. Grekland skall inte sända animaliska produkter av nötkreatur, får, getter eller svin eller andra klövdjur som inte är nämnda i artikel 2, 3, 4, 5, 6 och 7 från de i bilagan angivna delarna av dess territorium till andra medlemsstater.

2. Det förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla

a) sådana animaliska produkter som avses i punkt 1 och som har genomgått följande behandling:

— Värmebehandling i en hermetiskt sluten behållare med ett Fo-värde av minst 3,00, eller

— värmebehandling med vilken mittemperaturen höjs till minst 70 °C.

b) obehandlad fårull och hår av idisslare som är torrt och säkert förpackat.

3. Grekland skall säkerställa att hälsointyg för de animaliska produkter som avses i punkt 2 och som skall sändas till andra medlemsstater åtföljs av ett intyg som är försett med följande text:

"Animaliska produkter som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 10

Medlemsstater skall ändra de bestämmelser som de tillämpar i samband med handel så att de är förenliga med detta beslut. De skall omedelbart informera kommissionen därom.

Artikel 11

Detta beslut skall omprövas före den 1 augusti 1996.

Artikel 12

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 194, 22.7.1988, s. 10.

⁽²⁾ EGT nr L 302, 19.10.1989, s. 1.

BILAGA

Evros	Magnissia
Rodopi	Fthiotida
Xanthi	Viotia
Kavala	Attiki (Aten och Pireus)
Drama	Evia
Serres	Lesvos
Chalkidiki	Chios
Thessaloniki	Samos
Kilkis	Dodekanissa
Pella	Kiklades
Imarthia	Argolida
Pieria	Korinthia
Kozani	Achaia
Florina	Fokida
Kastoria	Aetoloakarnania
Grevena	Kefallinia
Ionnanina	Zakynthos
Thesprotia	Ilia
Kerkira	Arkadia
Lefkada	Messinia
Preveza	Lakonia
Arta	Chania
Trikala	Rethimno
Karditsa	Iraklio
Evritania	Lassithi
Larissa	
